

CONSIDERATION REGARDING OSCE IMPACT ON INTERNATIONAL SECURITY**Corneliu Preja, Assoc. Prof., PhD, "Babeş-Bolyai" University of Cluj-Napoca**

Abstract: The Organization for Security and Co-operation in Europe (OSCE) is the world's largest security-oriented intergovernmental organization. Its mandate includes issues such as arms control, human rights, freedom of the press and fair elections.

The CSCE/OSCE is linked in public opinion to one of the following headings: Helsinki Final Act Cold War; arms control and disarmament; crisis management and conflict prevention. This picture is not completely incorrect in that it indicates almost 40 years of CSCE/OSCE history.

Keywords: international relations, OSCE, crisis management, human rights, arms control, freedom of the press

Rolul Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE)

OSCE este o organizație internațională care reprezintă o grupare interguvernamentală transatlantică (în spațiul euro-atlantic și euro-asiatic, „de la Vancouver la Vladivostok”) și are rolul de a preveni conflictele și de a asigura managementul crizelor post conflictuale.

Prin intermediul Instituțiilor sale specializate, unitățile de experți și rețeaua de misiuni din teren, OSCE are competențe în domenii variate cu impact asupra securității comune: controlul armamentelor convenționale și măsuri de creștere a încrederii și securității; combaterea amenințărilor transnaționale; activități economice și în domeniul mediului; democratizare; promovarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, inclusiv a libertății mass-media, precum și a drepturilor persoanelor aparținând minorităților naționale.

Semnificativă este și relația specială dintre fostele state din „est” și cele din „vest”, relație care a fost subliniată în Actul Fondator-AF, privind Relațiile Mutuale de Cooperare și Securitate dintre N.A.T.O. și Rusia, din 1997. În AF O.S.C.E. este definit drept:

- o „organizație cuprinzătoare pentru consultanță, luarea deciziilor și cooperare”
- un aranjament regional stipulat în capitolul VIII al Cartei ONU¹

Părțile semnatare au fost de acord cu „susținerea întăririi OSCE în Europa”, ca instrument de bază în diplomația preventivă, prevenirea conflictelor, gestionarea crizei, reabilitarea postconflict și cooperarea în securitatea regională ca și în sporirea capacităților ei operaționale de a îndeplini aceste sarcini.²

Contextul istoric al înființării CSCE

Originea OSCE se identifică cu perioada de destindere a Războiului Rece (începutul anilor 1970), când a fost creat un forum multilateral de dialog și negociere între Est și Vest denumit Conferința pentru Securitate și Cooperare în Europa (CSCE).

¹ Carta Organizației Națiunilor Unite, cap. VIII art. 52 prevede: „Nici o dispoziție [...] nu se opune existenței unor acorduri sau unor organisme regionale destinate a se ocupa cu problemele privind menținerea păcii și securității internaționale care sunt susceptibile de acțiuni cu caracter regional, cu condiția ca asemenea acorduri sau organisme, precum și activitatea lor, să fie compatibile cu Scopurile și Principiile Organizației”

² D.J. Galbreath. *The Organization for Security and Co-operation in Europe*, New York: Routledge, 2007, pp. 171-172.

La începuturile CSCE puteau fi identificate două orientări³:

1. *cea a diplomației răsăritene* (în mod deosebit a fostei URSS), cu obiectiv principal - consolidarea statuquo-ului frontierelor postbelice, confirmând sfera de influență sovietică.
2. *cea a Vestului*, cu obiectiv principal, crearea condițiilor pentru o subtilă infiltrare ideologică pașnică în zona de est a continentului prin intermediul schimburilor de persoane și al cooperării culturale.

Deschiderea oficială a Conferinței pentru Securitate și Cooperare în Europa (CSCE) a avut loc la 3 iulie 1973. După mai multe runde de negocieri desfășurate pe perioada a doi ani, la 1 august 1975 s-a finalizat semnarea *Actului Final de la Helsinki*. Documentul nu conține obligații juridice, ci politice, împărțite în trei mari categorii /dimensiuni:

- probleme privind aspectele politico-militare ale securității în Europa;
- cooperarea în domeniul economic, tehnico-științific și al mediului înconjurător;
- cooperarea în domeniul umanitar și alte domenii.

De la CSCE la OSCE

Modificările ordinii internaționale produse prin căderea „cortinei de fier” au generat anumite evoluții pentru CSCE.

Un prim pas important în evoluția CSCE îl reprezintă Conferința la nivel înalt de la Paris, desfășurată în perioada 19-21 noiembrie 1990. Au fost adoptate următoarele documente:

- Carta de la Paris pentru o Nouă Europă;
- Tratatul cu privire la forțele armate convenționale în Europa;
- Declarația comună a celor 22 de state (membre N.A.T.O. și ale fostului Tratat de la Varșovia) ;
- *Documentul suplimentar pentru punerea în aplicare a anumitor prevederi ale Cartei și Documentului de la Viena 1990* (privind noi măsuri de întărire a încrederii și securității colective).

La prima reuniune a Consiliului Miniștrilor Afacerilor Externe (Berlin, 19 iunie 1991), s-a inițiat un *mecanism de consultare și cooperare destinat să gestioneze situațiile de criză* din zona CSCE. Acest mecanism a fost declanșat în cazul situației din fosta Iugoslavie și în cea din Nagorno-Karabah.

De asemenea, a fost creat *Centrul de Prevenire a Conflictelor*, responsabil cu sprijinirea președintelui în exercițiu al CSCE pentru punerea în aplicare a sarcinilor CSCE în domeniul alertei timpurii, prevenirii conflictelor, gestionării crizelor, reabilitarea postconflict.

CSCE a instituit (1992) *dimensiunea umană a securității* pe următoarele domenii: *alegeri libere, libertatea presei și protecția persoanelor aparținând minorităților naționale*.

Oficiul pentru Instituții Democratice și Drepturile Omului (transformat din Oficiul pentru Alegeri libere) are rolul de a promova alegerile democratice, mai ales prin monitorizarea procesului electoral; el contribuie la avertizarea timpurie și prevenirea conflictelor, în special prin punerea în aplicare a angajamentelor privind dimensiunea umană.

³ Stan Petrescu, *Mediul de securitate global și euroatlantic*, Editura Militară, București 2005, p.231.

Un al doilea pas important în evoluția CSCE l-a reprezentat reuniunea de la Helsinki (9 iulie 1992), unde șefii de stat și de guvern din țările participante la CSCE au adoptat *Declarația de la Helsinki*, intitulată „*Provocările schimbării*”.

În 1992 a fost creat postul de *Înalt Comisar pentru Minoritățile Naționale* – ÎCMN.⁴ Misiunea acestei instituții este aceea de avertizare timpurie asupra conflictelor interetnice și de a asigura un răspuns (cât mai devreme posibil) multiplelor tensiuni etnice, care prezintă potențial de transformare într-un conflict, apărute în special după destrămarea fostei Iugoslavii și a fostei URSS. La reuniunea de la Helsinki din 1992, a fost creat un nou organism - *Forumul de Cooperare în domeniul Securității* care, prin menirea sa, a lărgit competența CSCE în domeniul controlului armamentelor și al dezarmării, pe baza unui program cuprinzător de acțiune imediată. Acesta se întrunește, la Viena, pentru a se consulta și negocia măsuri concrete vizând întărirea securității și stabilității în regiunea euroatlantică.

Un al treilea pas important în evoluția CSCE îl reprezintă reuniunea de la Stockholm a Consiliului Miniștrilor Afacerilor Externe, (14 decembrie 1992), când a fost adoptată o *Convenție asupra concilierii și arbitrajului* în cadrul CSCE și s-a decis crearea postului de Secretar General al CSCE.

Un alt pas important în evoluția CSCE a fost reuniunea Consiliului Ministerial de la Roma (1 decembrie 1993) când s-au aprobat noi schimbări structurale:

- stabilirea la Viena a *Comitetului permanent de consultare politică și de decizie* al CSCE;

- crearea unui *Secretariat General unic*, situat și el la Viena.

Un ultim pas important l-a reprezentat summit-ul de la Budapesta (5-6 decembrie 1994), când s-a hotărât transformarea CSCE din 1 ianuarie 1995 în Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE) și au fost luate câteva decizii de ordin instituțional pentru întărirea OSCE. La summit-ul de la Budapesta, statele OSCE și-au exprimat voința politică de a constitui o forță multinațională de menținere a păcii a OSCE, care să acționeze după încetarea conflictului armat din Nagorno-Karabah⁵, după încheierea unui acord între părți.

Un eveniment important pe agenda OSCE l-a constituit reuniunea la nivel înalt din decembrie 1996 de la Lisabona în urma căreia a fost elaborat documentul intitulat „*Securitatea noastră comună*”, care evaluează situația securității continentale și propune un model de securitate pentru Europa în secolul XXI.

La Istanbul (18 -19 noiembrie 1999) se adoptă „*Carta securității europene*” prin care șefii de state și de guverne membre ale OSCE se angajează să susțină o zonă liberă, democratică și mai integrată pe teritoriul statelor membre. În această zonă statele vor avea relații pașnice între ele iar indivizii și comunitățile vor trăi în libertate, prosperitate și securitate.

Observăm că într-o perioadă relativ scurtă la nivelul O.S.C.E. s-au realizat progrese remarcabile, au fost negociate o serie impresionantă de declarații, documente și convenții.⁶

⁴ ÎCMN reprezintă cel mai elaborat instrument al CSCE de prevenire a conflictelor, îndeplinind *funcția de diplomatie preventivă*. Sarcinile sale concrete constau în promovarea dialogului și încrederii reciproce a părților aflate în conflict, aducerea părților la masa tratativelor, formularea de recomandări guvernelor implicate.

⁵ Stan Petrescu, *Op. cit.*, pp. 235-236.

⁶ J. Mayall, *Politica mondială. Evoluția și limitele ei*, Editura Antet, București 2000, pp.82-83

Structurile și instituțiile O.S.C.E.

Reuniunile la nivel înalt (Summit-urile) sunt întruniri periodice ale șefilor de stat sau de guvern prin care sunt stabilite prioritățile organizației, liniile și principiile directe pentru activitatea viitoare. În Declarația de la Astana (2010) *Către o Comunitate de securitate*, s-a reafirmat angajamentul față de principiile OSCE: „Securitatea fiecărui stat participant este inseparabil legată de cea a tuturor celorlalți. Fiecare stat participant are dreptul egal la securitate. Ne reafirmăm dreptul inerent al fiecărui stat participant, în funcție de evoluția sa, de a fi liber să-și aleagă sau să-și schimbe aranjamentele de securitate, inclusiv tratatele de alianță. Fiecare stat are, de asemenea, dreptul la neutralitate. Fiecare stat participant va respecta drepturile tuturor celorlalți în aceste privințe. Nu vor consolida securitatea în detrimentul securității altor state.”⁷

Consiliul Ministerial reuniune anuală (dar nu în anul în care se desfășoară summit-uri) la nivelul miniștrilor de externe, organizate de țara care deține Președinția anuală în exercițiu, în cadrul cărora sunt fixate prioritățile OSCE și sunt adoptate principalele decizii.⁸

Consiliul Permanent, are sediul la Viena și este principala structură având ca activitate de bază desfășurarea consultărilor politice și derularea procesului de luare a deciziilor în toate problemele de competența OSCE. Este responsabil de desfășurarea activităților cotidiene, de rutină ale organizației. Membrii Consiliului Permanent sunt reprezentanții permanenți la OSCE ai țărilor membre. Ei se reunesc săptămânal la Centrul pentru Congrese Hofburg, din Viena.

Instituțiile OSCE:

Președintele executiv (Chairman-in-Office) este responsabil pentru activitatea executivă și coordonarea activităților curente ale OSCE. Principalele sale misiuni implică acțiuni de coordonare, de reprezentare și de supervizare a acțiunilor legate de prevenirea conflictelor, gestionarea crizelor și reabilitarea postconflict. Funcția de președinte al OSCE este deținută, pentru un an, de ministrul de afaceri externe al unuia dintre statele membre. Președintele este asistat, în activitatea sa, de fostul și viitorul președinte ai Organizației, cei trei formând așa-numita *Troika*.

Președintele în exercițiu, în îndeplinirea atribuțiilor sale, poate fi asistat de⁹:

- troica OSCE formată din fostul, actualul și viitorul președinte al OSCE;
- grupuri ad-hoc, create pentru diferite probleme, în domeniul prevenirii conflictelor și gestionării crizelor;
- reprezentanți personali, numiți de președintele în exercițiu cu un mandat clar și precis, pentru a-l asista într-o situație de criză sau conflict.

Secretarul general -SG este numit de Consiliul Ministerial pentru un mandat de trei ani, care poate fi prelungit o dată. Mandatul SG constă în sprijinirea activităților OSCE din teren, coordonarea serviciilor administrative și menținerea contactelor cu alte organizații internaționale și neguvernamentale. Având sediul la Viena, el acționează ca reprezentant al

⁷ disponibil la <http://www.osce.org/cio/74236>, accesat la 15.11.2014.

⁸ În 2014 perioada 4-5 decembrie la Basel, în Elveția

⁹ În 2013 Președinția OSCE a fost deținută de Ucraina. În 2012, a fost deținută de Irlanda, iar în 2014 este deținută de Elveția, urmată în 2015 de Serbia.

președintelui în exercițiu și-l sprijină pe acesta în toate activitățile vizând promovarea obiectivelor OSCE. Sub autoritatea Secretarului General (SG) se află:

Secretariatul OSCE cu sediul la Viena (și o unitate la Praga), structurat pe trei departamente:

- politic (probleme generale – sprijinirea activității președintelui în exercițiu, pregătirea reuniunilor, contacte cu organizații internaționale etc.);

- *Centrul pentru Prevenirea Conflictelor (C.P.C)*, în competența căruia intră activitatea operațională a OSCE. din domeniul prevenirii conflictelor și gestionării crizelor, sprijinirea activității misiunilor OSCE și CPC mai urmărește îndeplinirea obligațiilor pe care și le-au asumat statele în domeniul politico-militar al securității europene (Documentul de la Viena privind măsuri de creștere a încrederii și securității, Codul de Conduită etc.);

- *Departamentul administrativ-financiar* și pentru organizarea conferințelor (traduceri, documentație, protocol).

În cadrul Secretariatului funcționează, un *Oficiu de presă al OSCE* și un *Coordonator pentru activități economice și de mediu ale OSCE*, în ale cărui sarcini intră consolidarea capacității Consiliului Permanent și ale altor instituții OSCE de a examina aspectele economice, sociale și de mediu ale securității.

Secretariatul OSCE are în structura sa organizatorică următoarele entități:

a) *Biroul Secretarului General* – îl sprijină pe secretarul general în îndeplinirea atribuțiilor sale de manager general și administrator. Biroul oferă asistență în domeniile: sprijin executiv, informații publice și presă, asistență juridică și audit intern.

b) *Centrul pentru Prevenirea Conflictelor (CPC)* cu mandat de coordonare a activităților misiunilor din teren și de sprijinire a implementării mandatelor acestora. Pe baza orientărilor stabilite de secretarul general, sprijină Președinția în exercițiu și SG în toate activitățile relevante din domeniul politico-militar.

c) *Departamentul pentru Administrație și Operații* răspunde de politica de personal, de serviciile administrative, de organizarea reuniunilor și conferințelor (inclusiv traducerile), de activitatea de documentare și protocol, incluzând Biroul din Praga și arhivele organizației.

d) *Mediului* – acționează împreună cu secretariatul OSCE în sprijinul președintelui executiv, fiind abilitat în domeniul activităților economice, sociale și de mediu, precum și în cel al securității.

e) *Biroul din Praga al Secretariatului* asigură asistență în domeniul informațiilor publice, adăpostește o parte importantă a arhivelor OSCE și acționează în domeniul diseminării documentelor și informațiilor oficiale ale OSCE, găzduiește o parte din cercetătorii aflați temporar la sediul organizației, asigură asistența în organizarea reuniunilor ținute la Praga, în special a celor ale Forumului Economic.

Biroul Instituțiilor Democratice și al Drepturilor Omului (ODHIR) cu sediul la Varșovia - responsabil pentru promovarea drepturilor omului și democrației în spațiul OSCE, inclusiv observarea proceselor electorale și acordarea de asistență în domeniul electoral.

Are ca atribuții principale: promovarea alegerilor democratice, în special prin monitorizarea procesului electoral; asigurarea sprijinului practic în consolidarea instituțiilor democratice și a drepturilor omului și în întărirea instituțiilor societății civile și a domniei legii; contribuția la avertizarea timpurie și la prevenirea conflictelor, în special prin

monitorizarea aplicării angajamentelor asumate de state în domeniul drepturilor omului și a altor obligații referitoare la dimensiunea umană a securității regionale.

Înaltul Comisar pentru Minorități Naționale - ÎCMN - este numit de Consiliu, prin consens, la propunerea Comitetului Înaltilor Funcționari, pentru o perioadă de 3 ani, care poate fi înnoită o singură dată. Are sediul la Haga/Olanda și vizează să contribuie prin ”silent diplomacy” la eliminarea tensiunilor legate de problematica minorităților naționale în spațiul OSCE. Pentru rezolvarea situației Înaltul Comisariat poate înainta guvernelor implicate rapoarte cu propuneri privind rezolvarea situațiilor conflictuale cu care acestea se confruntă.

Curtea de Conciliere și Arbitraj a fost înființată în 1992 prin Convenția de Conciliere și Arbitraj, dar a intrat în vigoare abia în 1994. Scopul său este de a aplatiza disputele și conflictele ce îi sunt înaintate de către statele semnatare ale convenției. Curtea nu este un organism permanent al OSCE, ea întrunindu-se numai atunci când este însărcinată cu soluționarea unei cauze.

Adunarea Parlamentară a OSCE - oferă un forum pentru dialogul inter-parlamentar, efectuează misiuni de observare a alegerilor și contribuie la întărirea cooperării internaționale. Prima sesiune a Adunării a avut loc la Budapesta în 1992, însă de atunci sediul ei se află la Copenhaga.

Modalități de abordare a securității în cadrul OSCE

Abordarea cuprinzătoare a securității: element specific al acțiunii OSCE și indicator al valorii adăugate a OSCE în relația cu alte organizații internaționale și regionale. Constă în fundamentarea oricărei acțiuni OSCE pe interacțiunea dintre trei dimensiuni: politico-militară, umană, respectiv economică și de mediu.

Dimensiunea politico-militară

Principalul for de activitate: *Forumul de Cooperare în domeniul Securității* (FSC). Care abordează ca teme principale:

- măsurile de creștere a încrederii și securității (CSBMs) stabilite prin Documentul Viena;
- Codul de Conduită pentru aspectele politico-militare ale Securității;
- armele de calibru mic (SALW).

La Viena se află și sediile *Comisiei Consultative Cer Deschis* (OSCC) și *Grupului Consultativ Comun* (JCG) pentru Tratatul privind Armele Convenționale în Europa (CFE).

OSCE nu are competențe în domeniul CFE sau Cer deschis, aceste Tratamente având un număr mai restrâns de membri, iar instituțiile constituite în baza Tratatelor respective funcționând autonom față de OSCE. Problematika privind controlul armamentelor (CFE) este însă de interes pentru OSCE din perspectiva impactului asupra securității europene.

Dimensiunea economică și de mediu

Principalele teme:

- promovarea bunei guvernări;
- potențialul activităților economice și de mediu de a conduce la creșterea încrederii în zonele de conflict;

- gestionarea deșeurilor toxice și radioactive etc.

În cadrul Secretariatului există un *Coordonator pentru activitățile economice și de mediu*.

Dimensiunea umană

Teme principale:

- respectarea drepturilor omului, statului de drept, democrației;
- acțiuni în sprijinul organizării de alegeri democratice;
- libertatea media;
- combaterea intoleranței și discriminării.

Activitățile corespunzătoare dimensiunii umane sunt coordonate de ODIHR (*Biroul pentru Instituții democratice și Drepturile Omului*); *Înaltul Comisar pentru Minorități Naționale*; *Reprezentantul pentru Libertatea Mass-Media*.

Misiuni în teren

În prezent, OSCE are misiuni în Europa de Sud-Est (Albania, BiH, Kosovo, Serbia, Skopje), Europa de Est (Ucraina, R Moldova), Caucaz, Asia Centrală.

Contextul actual regional de securitate complicat evidențiază misiunile OSCE în Ucraina. Proiectele desfășurate de OSCE în Ucraina acoperă o gamă largă de activități precum: reforma juridică, educația pentru drepturile omului; lupta împotriva crimei organizate, terorismului și traficului de ființe umane; controlul armelor și reforma militară; protecția mediului; securitate poliție și de frontieră; libertatea mass-media; alegeri, buna guvernare și egalitatea de gen¹⁰.

Urmare la situația de securitate tensionată din estul Ucrainei, OSCE desfășoară o *misiune de monitorizare specială*. Conflictul dintre armata ucraineană și rebelii proruși s-a soldat „din aprilie și până în prezent cu cel puțin 4.000 de morți”¹¹ iar „circa 370.000 de persoane au părăsit țara”¹².

În urma acordurilor convenite în capitala belarusă Minsk, a fost instituit un armistițiu între armata ucraineană și forțele rebele, armistițiu frecvent încălcat de ambele părți. Înțelegerea de pe 5 septembrie 2014 a fost urmată de un memorandum de consolidare a armistițiului, pe 20 septembrie 2014, ce prevede retragerea armamentului greu și crearea unei zone tampon demilitarizate pe o porțiune de 15 kilometri de o parte și de alta a liniei frontului, iar reprezentanți ai OSCE trebuie să monitorizeze respectarea înțelegerii.

Misiunea specială de monitorizare a OSCE din Ucraina, are „un rol cheie în soluționarea conflictului din estul Ucrainei. Sarcina observatorilor internaționali este aceea de a preveni o escaladare a conflictului și de a contribui la reluarea îndeplinirii acordurilor de la Minsk”¹³.

¹⁰ <http://www.osce.org/ukraine-smm>, accesat la 27.11.2014

¹¹ <http://www.agerpres.ro/externe/2014/11/20/>

¹² Biroul ONU pentru coordonare umanitară (OCHA), <http://www.agerpres.ro/externe/2014/09/16/onu-370-000-de-persoane-au-parasit-ucraina-din-cauza-conflictului-armat-17-18-11> accesat la 16.11.2014

¹³ Președintele ucrainean Petro Porosenko întâlnire cu reprezentanți ai Misiunii OSCE în Ucraina, disponibil la <http://www.agerpres.ro/externe/2014/11/14/porosenko-nu-exista-in-lume-loc-mai-periculos-ca-donbas-11-57-18>, accesat la 19.11.2014

OSCE a desfășurat observatori internaționali monitorizând respectarea armistițiului folosind inclusiv drone (avioane fără pilot) pentru a supraveghea frontiera ruso-ucraineană, precum și zonele de luptă, OSCE aprecia că „nivelul de violență din estul Ucrainei, precum și riscul unei escaladări (a acestora) rămân crescute și continuă să crească”¹⁴, în contextul în care Rusia este acuzată că a trimis tancuri și artilerie grea în zona de conflict.

Rusia a acuzat observatorii OSCE din Ucraina că sprijină de facto autoritățile de la Kiev în conflictul dintre forțele ucrainene și separatiștii proruși. Moscova este „preocupată de modul de lucru din ultima vreme a Misiunii speciale de monitorizare a OSCE din Ucraina. Avem impresia că toate eforturile sale sunt menite să ofere ajutor și susținere doar uneia dintre părțile implicate în conflict, autorităților oficiale de la Kiev”¹⁵.

Șeful misiunii OSCE în Ucraina, apreciază că „încetarea focului nu se respectă, se folosește armamentul greu și nivelul încrederii reciproce este foarte scăzut”¹⁶.

Probabil se va impune prelungirea mandatului Misiunii speciale a OSCE. În perioada 4-5 decembrie 2014 la Basel, în Elveția, va avea loc reuniunea miniștrilor de externe ai OSCE, concentrată pe situația din Ucraina, desigur se vor aborda și alte teme importante, cum ar fi chestiunea conflictelor înghețate, inclusiv din regiunea transnistreană a Republicii Moldova.

Un alt domeniu de activitate intensă a OSCE în Ucraina a fost cel al monitorizării Alegerilor parlamentare anticipate din Ucraina din 26 octombrie 2014. Misiunea Internațională de Observare Electorală coordonată de OSCE/ ODIHR a urmărit modul de derulare a procesului electoral, cu respectarea de către autoritățile ucrainene a angajamentelor internaționale în materie electorală și a drepturilor și libertăților fundamentale.

Referitor la alegerile desfășurate câștigate detașat de forțele prooccidentale, OSCE a apreciat că acestea s-au derulat de o manieră conformă cu normele democratice. „În acest moment crucial pentru viitorul țării lor, instituțiile și alegătorii ucraineni au răspuns dificultăților descurajante cu un scrutin care corespunde în mare parte angajamentelor democratice”¹⁷.

Concluzii

Acțiunile întreprinse de OSCE vizează combaterea diverselor tipuri de trafic și a terorismului, controlul armelor, managementul granițelor, prevenirea conflictelor, democratizarea, activitățile economice, educația, monitorizarea proceselor electorale, protejarea mediului înconjurător, egalitatea de gen, drepturile omului, libertatea presei, reforma militară, drepturile minorităților, activități de tip polițienesc, respectarea statului de drept, toleranța și nondiscriminarea.

¹⁴ purtătorul de cuvânt al OSCE, Michael Bociurkiw, disponibil la <http://www.agerpres.ro/externe/2014/11/20/un-convoi-al-osce-a-fost-tinta-tirurilor-in-estul-ucrainei-11-44-07> accesat la 19.11.2014

¹⁵ Comunicat Ministerul rus de Externe, <http://www.agerpres.ro/externe/2014/11/20/un-convoi-al-osce-a-fost-tinta-tirurilor-in-estul-ucrainei-11-44-07>, accesat la 27.11.2014

¹⁶ disponibil la <http://www.agerpres.ro/externe/2014/11/07/petro-porosenko-acordurile-convenite-la-minsk-cu-separatistii-prorusi-sunt-in-pericol-19-55-26> accesat la 27.11.2014

¹⁷ disponibil la <http://www.agerpres.ro/externe/2014/10/27/observatorii-internationali-alegerile-parlamentare-din-ucraina-conforme-cu-norme-democratice-16-24-52>

În data de 26 septembrie 2014, la New York, a avut loc o reuniune ministerială informală, în format OSCE, cu tema „Abordarea crizei privind securitatea europeană: calea de urmat și rolul OSCE. Reuniunea a fost cadrul unui schimb de opinii asupra perspectivelor securității europene, cu accent asupra impactului crizei în desfășurare din Ucraina. Participanții au subliniat valabilitatea principiilor, documentelor și regulilor care guvernează abordarea cuprinzătoare a securității în spațiul OSCE.

OSCE va continua să joace un rol important în promovarea unui spațiu comun de securitate iar contribuțiile aduse vor consolida încrederea în domeniul militar și promovarea securității prin cooperare. Activitatea acestei instituții urmărește realizarea și consolidarea unei punți între Est și Vest, un instrument de „reluare a dialogului și de reconstruire a încrederii”¹⁸.

BIBLIOGRAFIE:

- Balaban C. Gh., *Securitatea și dreptul internațional. Provocări la început de secol XXI*, Editura C.H. Beck, București, 2006;
- Duță Paul, *Instituții de securitate, Operațiuni*. Vol.1, Colecția Politică și apărare Națională, Sibiu, Editura Tehno Media, 2006;
- Miga Beșteliu Raluca, *Organizații internaționale interguvernamentale*, Editura C.H. Beck, București, 2006;
- Mayall, J. *Politica mondială. Evoluția și limitele ei*, Editura Antet, București, 2000
- Neag, Mihai, *Garantarea securității umane, Rolul instituțiilor de securitate și al societății civile*, Craiova, Editura Sistech, 2010;
- Galbreath, D. J., *The Organization for Security and Co-operation in Europe.*, New York: Routledge, 2007;
- Kolodyiej, A. Eduard, *Securitatea și relațiile internaționale*, Iași, Editura Polirom, 2007;
- Popescu Andrei, Jinga Ion, *Organizații europene și euroatlantice*, Lumina Lex, București, 2001;
- Rusu Ion, *Organizații internaționale*, București, Editura Lumina Lex, 2002;
- Stan Petrescu, *Mediul de securitate global și euroatlantic*, Editura Militară, București, 2005.
- *** [http : //www.osce.org/](http://www.osce.org/)
- ****Final Act of Helsinki*, 1975

¹⁸ ministrul slovac al afacerilor externe și europene Miroslav Lajcak, sesiunea Consiliului permanent al OSCE la 18.09.2014, disponibil la <http://www.agerpres.ro/externe/2014/09/18/miroslav-lajcak-tensiunile-dintre-vest-si-est-ameninta-cu-un-nou-razboi-rece--16-38-26>, accesat la 21.11.2014